

2018 – trimestrul 2, studiul nr.3

Apocalipsa biruinței

Lev.16,12.14; 1Cor.10,1-11; Apoc.1,1-8.11.17.18; 3,21;
4,1.2; 5,8.9; 11,19; 12,1-17; 19,11-15; 22,7.12.13.

Ai credinței pași ne poartă prin al vieții calendar,
Într-un timp apocaliptic, descoperitor de Har,
Când Hristos mărturisirea ne-o albește-n Sanctuar,
Să putem intra la masa Mielului ce vine iar.

De pe tron de-apocalipsă, așezat biruitor,
Ne dă haina ispășirii Sângele mântuitor,
Pentru noaptea strâmtorării, alifie ochilor,
Fiindcă vremea e aproape când va reveni pe nor.

În vederea cercetării, El, apocaliptic Glas,
Toarnă șoapta mângâierii: „Sunt cu tine, nu te las!
Până-n zorii veșniciei un Iaboc a mai rămas;
Îți dau aripile jertfei, stâncă vie ca popas!”

Unic drum al învierii către Noul Paradis,
Sanctuar apocaliptic, prin Hristos ni s-a deschis,
Luminat escatologic prin al profeției scris,
Întărindu-ne credința că El vine cum a zis!